

Naši rajni

Sv. Marjeta ob Pesnici. Dne 2. junija je umrla v mariborski bolnišnici Ernešec Jera v starosti 50 let. Bila je prav dobra krščanska žena, ki je z veliko potrpežljivostjo prenašala bolečine svoje zadnje hude bolezni. Užaloščenemu možu najsrčneje sožalje! Rajna naj počiva v miru!

Sv. Ana v Slov. goricah. Žalostno so zapeli zvonovi pri naši farni cerkvi in nam naznanili, da je umrl na praznik sv. Rešnjega Telesa v 37. letu starosti Anton Lampi, viničarski sin. Pokojni Lampi je legel v prani grob po mučni bolezni ravno v dobi, ko si je urejal svoja pota v srečnejšo bodočnost. S pokojnikom smo izgubili enega izmed najboljših borcev narodnih in verskih idej ob meji, ki ga bomo pač težko pogrešali. Ze od svoje rane mladosti se je pojavljaj pokojni Lampi na vidnih mestih naše prosvete v mladinskih organizacijah. Bil je duša mladinskega gibanja pri Orlu in kot tak se je odlikoval tudi skozi leta, ko tej organizaciji ni bilo dovoljeno delovanje. Njegova zasluga je bila ogromna pri gradnji Prosvetnega doma pri Sv. Ani, kjer je doprinesel ogromno žrtev, ki jih je polčil katoliško-prosvetnim idejam v gmoten naroden blagor. Zadnjih osem let se je zlasti mnogo udeleževal pri gasilski četi, katere je bil vseskozi poštvovalen član. Več let je opravljaj tudi službo poštnega seia in občinskega sluga z vso marljivostjo in vestnostjo; bil je mirnega, toda šegavega značaja in bil rad vesel v poštenu družbi. Pri vsem tem pa tudi ni opuščal svojih verskih dolžnosti. Njegov pogreb je pokazal njegovo priljubljenost pri faranih, ki so ga v veli-

NI NEDELJE — BREZ »NEDELJE«

ki je edini verski tednik Slovencev. Če le moreš, si ga naroči. Mnogi ga naročijo svojim v tujino ali če gredo po svetu, pa so v nevarnosti, da bi pozabili na sveto vero. »Nedelja« je list vsake katoliške družine! Piši po izvod na ogled na upravo: Maribor, Koroška cesta 5!

boto po prvem streljanju v Seligmanovi zastavljajnici kupila še en samokres.

Seligman je Nino spoznal, in sicer tem bolj, ker je nosila prstan, ki je bil kupljen v njegovi trgovini. Prstan je tudi med razpravo imela na roki. Trgovec je pri zasliševanju ponovil razgovor z Nino. Najprej ga je vprašala, kako je treba sprožiti. Potem: »Ali so krogle dovolj velike? Ali morejo usmrtiti človeka?« On jo je vprašal: »Ali hočete koga ustreliti?« — nakar je odgovorila: »O, ne, samo zoper vlomilce ga bom rabila.«

Za Seligmanom so bile zaslišane priče, ki so Nino in Štefana videle v soboto zjutraj. Med temi sta bili trgovka Pakensen in babica Dugan.

Za temi je prišla na vrsto neka dvanajstletna deklica, ki je izpovedala, da je Nino videla v petek zvečer na poti proti smreki. Ona je bila na travniku in je nabirala cvetlice za sestro, ki je imela naslednji dan obletnico rojstva. Nina je hitela. Spotoma se je za hip ustavila in iz nogavice potegnila neki svetel predmet. Njej se je zdelo, da je bil nož.

Skanton je začel križem-kražem izpraševati deklico. Iz žepa je potegnul žensko podveznico, jo tresel pred dekletovimi očmi in zavpil:

»To si videla, kajne? Gospodična si je popravljajla nogavico, to je vse.«

Deklica je zajokala in rekla, da ne ve.

Štefan je sedel na robu stola in nestrpno čakal na trenutek, ko bo tudi on mogel govoriti. Do sedaj še ni imel posebnega vzroka za strah. Kazimirova

kem številu spremljali na zadnji poti. Zadnje pozdrave so mu izrekli ob odprtem grobu zastopniki prosvetnega in gasilnega društva in mu počastili zadnji spomin. Pevski zbor mu je zapel v slovo žalostinko. Rajnega marijivega prosvetnega delavca bomo ohranili v trajnem spominu. Naj mu sveti večna luč! — Preostalim sorodnikom naše sožalje!

Ptujska gora. Stari korenjaki umirajo. V kratkem času smo spremili k večnemu počitku kar štiri možakarje: Matevža Žnidarič, nad 20 letnega grobarja, kateri je pripravil rajnim nad pet sto mrzlih ležišč. — Sledil mu je Pavel Salamun, bratranec p. Bernardina, in hvale vreden zidar. — Smrt je kosila naprej, oglasila se je pri Antonu Fideršek, naposled je pretrgala nit življenja Štefanu Plavčak, kateri je bil daleč naokrog znan kot dober gospodar in skrben oče, globoko veren. Da so bili ti korenjaki verni katoličani, čitali katoliško časopisje, priljubljeni pri ljudeh, je pokazal vsakokrajni pogreb. Rajni nam ostanejo v prelepem spominu. — Žalujemo naše najpristrčneje sožalje!

pisje, priljubljeni pri ljudeh, je pokazal vsakokrajni pogreb. Rajni nam ostanejo v prelepem spominu. — Žalujemo naše najpristrčneje sožalje!

Braslovče. Umrl je pretekli petek, zadet od kapi, Miha Marot, posestnik na Obramljah. Bil je dolgoletni cerkveni kjučar, član načelstva Ljudske hranilnice in posojilnice v Braslovčah, predsednik Sadjarske podružnice, odbornik Hmeljarske zadruge in član vseh drugih društev, bil je tudi dolga leta občinski odbornik. Kako je bil spoštovan, je pokazal njegov lepi pogreb. Na grobu se je od njega poslovil dekanjski upravitelj g. Atelšek in g. Šnuderlj. — Prav tako, skoro isto uro in dan ob tednu, je umrla zadeta od kapi Marija Mogel, posestnica v Podgori. Bila je zelo dobra krščanska mati, usmiljena do revežev in siromakov; v njeno hišo so imeli dostop le krščanski časopisi. Rajna naj počivata v miru — žalujemo domačim pa naše sožalje!

Društvene vesti

MLADINA ZBORUJE

Minulo nedeljo, 18. junija, so se zbrali vsi katoliško misleči, predvsem pa katoliška mladina posavske doline

v Loki pri Zidanem mostu

k blagoslovitvi prosvetnega doma. Prireditelj je počastil poleg drugih odličnikov tudi minister g. dr. Miha Krek, ki je po blagoslovitvi doma imel na zborovalce navdušen govor. Verski nagovor je imel g. dr. Hanželič, dr. Capuder je pa govoril o naših borbah za svobodo. — Pri popoldanski prireditvi mladine je bila navzoča še večja množica ljudi, katerim je govoril g. dr. Benedičič.

Nastop mladine v Vojniku

je bil ravno tako nadvse lep. Prireditelj se je začela z dopoldanskim spovedom in s sv. mašo. Sledilo je zborovanje, na katerem je govoril g. senator Franc Smodej ob navzočnosti podpredsednika poslanske zbornice g. Alojzija Mihelčiča in g. kanonika Zagarja. Za g. Smodejem je

govoril še g. dr. Benedičič, podpredsednik celjske podzveze ZFO. — Popoldanski nastop mladine se je vršil ob navzočnosti senatorja g. Smodeja, poslanca g. Mihelčiča, okrajnega načelnika g. Zobca, policijskega komisarja g. dr. Hartmana, g. arhidijakona Tovornika, g. kanonika Zagarja, g. kapetana Toša in drugih. Govoril je predsednik fantovskega okrožja Vrabl Vanči. Za vsako točko sporeda so gledalci mladino nagradili z burnim ploskanjem, kar je dokaz, da je naša mladina v vsakem oziru na višku in dobro pripravljena na svoj veliki tabor v Mariboru.

Sv. Marko niže Ptuja. Fantovski odsek in dekliški krožek sta 21. maja priredila lepo uspeli tabor. Na tem mladinskem dnevu sta vsej jav-

Pri korpuulentnih ljudeh se izkaže naravna »Franz-Josefova« grenka voda kot zanesljivo in prijetno delujoče sredstvo proti zaprtju, katera se uporablja brez posebne dijetne. »Franz-Josefova« grenka voda se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in trgovinah z mineralnimi vodami.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35.

medla izpoved je bil edini dokaz zoper njega, a ta izpoved po Kellyjevem zagotovitvi ne bo važna, ker jo bo zdravnik ovrgele. Državni pravdnik je za enkrat napadal samo Nino. Morda zato, ker je čutil, da bo imel s Štefanom lažji posel in je zaradi tega predvsem hotel doseči, da bi Nino obremenil. Štefan je šele deveti dan razprave prišel v večjo nevarnost. Ta dan je bila Ninina mati zaslišana.

Starka je govorila v slabi angleščini. Povedala je, da je Nini branila prijateljstvo s Štefanom in želela, da bi hči vzela Kazimira. Mnogo je izdala za hčerino izobrazbo in ni hotela, da bi se poročila s človekom, ki nima premoženja in primerne zasluzka. Nekoga večera je celo rekla Štefanu: »Če bo Nina dobila otroka in vi ne boste imeli zasluzka, ali naj jaz skrbim za vse tri?« Štefan se je razburil in zavpil: »Če Nina postane Kazimirova žena, ga bom plehnil ko zajca.«

»O!« je začudeno vzkliknil Skanton. »Tako je rekel? Ali ste prav slišali?«

»Tako je rekel! Še sedaj mi zvenijo njegove besede v ušesih.«

»Ali je obstojal med Kazimiro in Štefanom kak spor?« je dalje izpraševal odvetnik.

»Da. Zaradi Nine sta se nenehoma prepirala. Nekaj dni pred umorom sta se pri vходу v hišo sprla. Štefan je v jezi vpil: »Pustite pri miru Nino, sicer bo Kazimir nesrečno končal.« Dobro sem si zapomnila te besede.«

znal to juho pripravljati tako, kakor si jo je knez zaželel. Neredko je nori razpisnik vsako češnjo plačeval po 10 do 15 rubljev.

Tričetrstoletja v postelji

Rimski listi poročajo o edinstvenem primeru ženske, ki od leta 1864 dalje ni več zapustila postelje. V Pieve di Mascioccoli živi v neki kmečki hiši Bettina Pieri, ki ima že 75 let glavo na blazinah. Bilo ji je 15 let, ko ji je neki zdravnik dejal, da trpi za »neozdravljivo« boleznijo. Odredil ji je z vso strogostjo, da mora v posteljo in se predati božji milosti. Od tistega časa čaka danes prastara ženica z angelsko potrpežljivostjo in na duhu popolnoma zdrava svojega bližnjega konca.

KMEČKA ŽENA —

poznaš mesečnik »Kmečka žena«, list za tebe, da ti pomaga podpirati tri vogle pri hiši? Ako ga ne poznaš, piši upravi lista: Maribor, Koroška cesta 5, da ti pošlje list na ogled!

nosti pokazala svojo sposobnost in katoliško narodno zavednost. Vkljub dežju in blatu je prireditelj sijajno izpadla. Prav lepo se je postavila naša mladina dne 8. junija, na presv. Rešnjega Telesa dan. V procesiji je korakalo nad tri sto belo oblečenih deklic, ki so trosile cvetje Najsvetejšemu na pot. Pred njimi je korakala četa naših fantov v krojih z domačo godbo na čelu; za njimi je šla četa deklet, tudi v krojih. To je bila zanimiva slika zavedne in katoliško organizirane mladine. Fantje in dekleta, le po tej poti pogumno naprej!

Dopisi

Št. Janž na Dravskem polju. (Novomašnik iz Dalmacije bo primiciral pri nas.) Novomašnik g. Tome Bašič iz siromašnega Prugova pri Splitu, za katerega je »Družina božjega sveta« v Ljubljani podvzela nabiralno akcijo, ki je našla pri blagih Slovencih razveseljiv odziv, je prejel mašniško posvečenje v nedeljo, 18. junija, v šibeniški stolnici in pride v nedeljo, 25. junija, v št. Janž, kjer mu je blagi g. župnik, svetnik Franc Polak, na pobudo svoje tete, znane »mamice novomašnikov«, ljudomile gospe Antonije Goričanove iz Ljubljane, pripravil dom in oltar za novomašno slovesnost, ki bo na praznik sv. Petra in Pavla. Šentjanžani se veselijo te, za njihovo faro tako redke slovesnosti in so ponosni na svojega g. župnika, ki je z vso ljubeznijo izpolnil srčno željo dalmatinskega novomašnika, da bo mogel prvo sveto mašo peti v Sloveniji; hvaležni so mu, da je s tem dal novomašniku priliko, da more s svojo novomašno slovesnostjo odlikovati ravno šentjanško župnijo. Ljubezen svojemu g. župniku in g. gostu-novomašniku pa kažejo župljani v dejanju: z vsem razumevanjem marljivo pripravljajo in prispevajo za novomaš-

Smartno pri Velenju. V nedeljo, 25. junija, nas obiščejo igralci Prosvetnega društva iz št. Andraža, ki bodo ob treh popoldne priredili v tukajšnjem društvenem domu dramo v treh dejanjih (10 slikah) »Župnik iz cvetočega vinograda«. K predstavi vjudno vabljeni!

Sv. Rupert nad Laškim. Na binkoštno nedeljo so fantje fantovskega odseka igrali na prostem med cerkvijo in župniščem pretresljivo igro iz svetovne vojne »Njega ni...«. Igra zahteva za naše male razmere veliko notranje in zunanje priprave; a vrli Adam Mušerlin kot vodja fantovskega odseka se ni ustrašil težav, zato pa so nam igralci tudi podali tako žive in obenem pretresljive slike nepopisnega gorja vojne, da smo vsi v srcu vzdihnili: strahote nove vojne, reši nas, o Gospod! Predstava igre se je morala naravnost boriti z deževnim vremenom, ki je skoraj ves čas med igro nagajalo. Fantje, dobro ste jo odrezali, le pogumno naprej!

no slavnost in za prihod novomašnikov priredijo novomašniku prisrčen sprejem. Naj bi bilo bivanje v št. Janžu novomašniku v veselje in zadovoljnost, nova maša pa župniji v blagoslov in srečo! Vsi, od blizu in daleč pa, ki čutite z novomašnikom, ki pride iz sončne Dalmacije v naša drago mu Slovenijo, pridite na Petrovo v št. Janž po novomašniški blagoslov!

Berkovci. Prostovoljna gasilska četa priredi v nedeljo, 25. junija (v primeru slabega vremena pa na Petrovo, 29. junija), na vrtu g. žajdela Jožefa v Berkovcih veliko javno tombolo z lepimi dobitki. Cena tombolski karti samo 2 din. Prijatelji gasilstva od blizu in daleč ste vjudno vabljeni!

Sv. Rupert nad Laškim. Tukaj pravi ljudstvo, da pšenica na binkoštno nedeljo gre k mašam; ako je tako ugodno, sončno vreme, se je nadejati obilne žetve. Letos je ta nedelja nepovoljno pokazala; že predpoldne se je ulil dež in potem ga ni hotelo biti ne konca ne kraja. V sredini junija, ko poljedelec najbolj želi in potrebuje toplote in svetlobe, pa smo imeli ves čas naravnost novembrsko meglo s hladom, da smo se boječe

»NAŠ DOM« —

je družinski list za vse, zanimiv, poln slik in povesti. Vsako društvo ga ima, oglej si ga! Lahko pa ti ga pošljemo tudi na ogled, piši upravi: Maribor, Koroška cesta 5.

ozirali, kdaj bodo zaplesale bele snežinke, vmes pa strahotne nalive podnevi in ponoči, ki so napravili nepopisno škodo na setvah, najbolj na rži in pšenici, ki je po mnogih krajih naravnost pomandrana v tla. Češnje so letos tako lepo pokazale; za premnoge, zlasti male posestnike, bi bile lep dohodek, ki bi prinesel vsaj nekoliko olajšave v hudi denarni stiski; a neprestano deževje je večino tega vabljivega sadu uničilo, plovci gnijejo, ko so komaj malo pordečili, ali pa kar trumoma odpadajo. Tudi vse drugo sadje — ki je spomladi s svojim obilnim, prelestnim cvetom vzbujalo najlepše nade na tako potrebno dobro letino — je po neprestanem dežju uničeno, posebno jabolka. Če še pomislimo, na kolikih krajih v Sloveniji je strahovita toča pobrala žito, sadje in vino do fermenta, potem se pač našemu kmetu bliža nadvse strašljiva jesen in zima.

Vransko. Kakor je »Slov. gospodar« že poročal, nas je zabila kot orehi debela toča, ki je klestila dobre pol ure. Uničeno je vse. Najhuje so prizadeti: Vransko, Brode, Tešovo, Čreta, Selo. Kmet s strahom gleda, kaj bo, ako ne pride od nikoder pomoč. V nedeljo, 11. junija, si je ogledal nesrečo g. minister Snoj v spremstvu narodnega poslanca g. Mihelčiča ter okrajnega načelnika in še drugih. Daj Bog, da bi priskrbeli kakšno podporo!

Pri ljudeh, ki jih pogosto nadleguje zapeka, zaradi česar imajo vrenje v želodcu in črevih, pospešuje se temeljito čiščenje celokupnih prebavil s čašo naravne »Franz-Josefove« grenke vode, zaužite zjutraj na tešče. Z uporabo »Franz-Josefove« grenke vode se naglo odstranja belina z jezika, ki se nakopiči zaradi zapeke, obenem se pa doseže tudi boljši tek.

Reg. po min. soc. pol. in n. zdr. S-br. 15.485, 25. V. 35.

Z odvetnikom ni dobro češenj zobati

Odvetnikov pes je odnesel iz mesnice večjo množino klobas. Mesar je šel k odvetniku in ga je premeteno vprašal:

»Gospod odvetnik, če kak pes kaj odnese iz moje mesnice, ali njegov gospodar za to odgovarja?«

»Da. On je dolžan škodo poravnati.«

»Hvala lepa za pojasnilo. Vaš pes je odnesel iz moje mesnice za 200 din klobas. Prosim, plačajte mi 200 din!«

»Dobro. Cena klobas je 200 din, moje pojasnilo pa stane 300 din — dolžni ste mi torej še 100 din.«

Kreppapir en gros za trgovce najugodnejše v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila Maribor in Ptuj.

»Ali je Štefan rekel to?«

»Da, Štefan.«

Nato je Skanlon pokazal materi kuverto in vprašal:

»Je to Kazimirova pisava?«

»Ne! Ni podobna njegovi pisavi.«

Skanlonu se je tajalo srce od zadovoljnosti.

»Kako veste, da to ni njegova pisava? Ali ste kdaj videli njegovo pisavo?«

»Seveda. Cesto. Nino je učil litvansko pisati.

Oh, Kazimir je bil dober človek!«

»Dovolj!«

Mati se je vrnila na svoj prostor.

»Nina Mateskas!« je zaklical zapisnikar.

Obtoženka je vstala in se nekam izzivalno ozrla po sodnem zboru in poslušalcih.

Štefan je vzdrltel. Sedaj bo spet slišal Ninin glas. Nagnil se je naprej, usta odprl, kakor da bi hotel prositi. V srcu mu je za hip vzplamtelo upanje, da bo Nina skesano priznala, da je samo ona kriva in mu bo s tem vrnila prostost.

Toda že prve Ninine besede so vzele upanje. Obtoženka je ravnodušno odgovarjala na vprašanja, ki jih je z očetovsko nežnostjo stavljal Skanlon.

Štefan in Kazimir sta se prepirala, kakor je že mati povedala. Tudi to je res, da je Štefan zapretel Kazimiru, in sicer ne le enkrat, marveč najmanj dvakrat.

Na odvetnikovo vprašanje, ali je Štefan vedel, kje ima Kazimir samokres, je odvrnila:

»Seveda je vedel. Nekega dne se je potikal okrog hiše in ko je mati odšla od doma, je šel v Kazimirovo sobo in ko je videl, da kovčeg ni zaprt, ga je odprl. Rad bi videl, kaj ima ta norec v kovčegu,« je dejal in vzel iz njega samokres. Jaz sem mu rekla: »Štefan, daj nazaj samokres, jaz se bojim orožja!« Štefan se je smejal in položil samokres v kovčeg.«

»Sedaj pa povejte, kako je bil izvršen umor.«

»V petek po obedu sem se namenila v najbližnjo pristavo, da bi kupila belice. Na ulici sem srečala Kazimira. Vprašal me je, kam grem. Ko sem mu povedala, se je ponudil za spremljevalca. Med živahnim pogovorom sva prišla iz mesta. Kazimir se je takrat slučajno obrnil in zagledal moža, ki je šel za nama. »Kdo je ta mož, ki nama sledi?« je vprašal. Nato sem se tudi jaz obrnila in videla, da je hitel za nama mlad mož, s sukno na roki. Bil je Štefan Kmicić. Ali je šel za nama ali po kakih drugih opravkih, ne vem. Nisem se menila zanj in sem tudi Kazimiru rekla, naj ga pusti. Zavila sva v gozd in pri smreki sedla, da bi se nekoliko ohladila, ker sva bila razgreta. Tam sva sedela kake pol ure. Kazimir je spočetka bil miren, čez čas pa je začel siliti vame: najprej me je lovil za roke, potem pa se je nagnil k meni in me je hotel objeti. Jaz sem se mu iztrgala. Vstala sem in hotela zbežati. V tistem trenutku so počili strelji. Najprej sem otrpnila od groze.

(Dalje sledi)